

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/62/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018200641
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1018200641.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Z. D., E.. XX. B. XXXX, I. O. Č.. XX, XX-XXX P., Z. X., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, za účasti: WERPAL, s.r.o., so sídlom Palárikova 76, Čadca, IČO: 47 237 236, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 16003-5/2018-BA zo dňa 15. februára 2018, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. apríla 2020, č. k. 28Sa/30/2019-97, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. apríla 2020, č. k. 28Sa/30/2019-97, zamietla.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

III. Ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) právoplatným rozsudkom zo dňa 21. apríla 2020, č. k. 28Sa/30/2019-97, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej č. 16003-5/2018-BA zo dňa 15. februára 2018 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“) a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaná ako príslušný odvolací orgán podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca číslo: 43043-1/2015-CA zo dňa 01. apríla 2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bolo podľa § 178 ods. a1 písm. a) bod prvý zák. č. 461/2003 Z.z. rozhodnuté, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WERPAL, s.r.o. (ďalej

len „zamestnávateľ žalobcu“) od 01. októbra 2013 podľa slovenskej legislatívy. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia poukázal na príslušné ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. ako i na nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29.04.2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 988/2009 zo dňa 16.09.2009 (ďalej len „základné nariadenie“) a vykonávacie nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo dňa 16.09.2009 (ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Dňa 03.02.2014 mu bolo doručené oznámenie zo strany poľskej inštitúcie sociálneho zabezpečenia ZUS v Czestochovej (ďalej len „ZUS“), z ktorého vyplýva, že žalobca od 01. októbra 2013 podlieha právnym predpisom sociálneho zabezpečenia Poľskej republiky. Vzhľadom na uvedené mu nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi spoločnosti WERPAL, s.r.o. od 01. októbra 2013 podľa slovenskej legislatívy.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že ZUS ako príslušná inštitúcia štátu bydliska žalobcu, oprávnená rozhodnúť o uplatniteľnej legislatíve žalobcu v zmysle čl. 16 vykonávacieho nariadenia vykonala šetrenia na overenie reálneho výkonu činnosti, keď žalobcu žiadala o predloženie dokladov preukazujúcich, že k reálnemu výkonu činnosti na území SR dochádza. Žalobca však neuniesol bremeno tvrdenia, v zmysle čoho mu ZUS určila uplatniteľnú legislatívu Poľskej republiky, a to oznámením č. 090400/0038246/2013 od 01. októbra 2013. Uplatniteľná legislatíva Poľskej republiky bola žalobcovi určená výlučne z dôvodu, že ZUS nepreukázal, že k reálnemu výkonu činnosti na území SR dochádza. Vzhľadom na to, že žalovaná ako inštitúcia dotknutého členského štátu toto určenie nenamietala, stalo sa v súlade s čl. 16 (3) vykonávacieho nariadenia definitívnym. Z koordinačných nariadení nevyplýva pre žalovanú povinnosť pred prijatím definitívneho určenia uplatniteľnej legislatívy opätovne preskúmať a preverovať skutočnosti, ktoré boli podkladom pre ZUS na toto určenie.

3. Krajský súd uviedol, že mu bol predložený administratívny spis, ktorý obsahoval prvostupňové rozhodnutie zo dňa 01. apríla 2015, odvolanie voči nemu zo strany žalobcu, rozhodnutie o prerušení konania č. 48006-2/2015-BA zo dňa 17. septembra 2015, napadnuté rozhodnutie žalovanej zo dňa 15. februára 2018 s doručenkami, dve listiny v poľskom jazyku datované 23.01.2014 a 27.01.2014 a ich slovenský preklad, z ktorého vyplýva, že sa jednalo o určenie príslušnej legislatívy v súlade s čl. 16 ods. 2 vykonávacieho nariadenia pre žalobcu zo dňa 23.01.2014, ďalej Registračný list fyzickej osoby - žalobcu, z ktorého vyplýva, že bol zamestnávateľom prihlásený na povinné poistenie ako zamestnanec od 01.10.2013 a výpis z Obchodného registra ďalšieho účastníka, t.j. WERPAL, s.r.o. V priebehu súdneho konania žalobca doručil krajskému súdu podanie nazvané ako „Žiadosť o objasnenie vo veci“, ktoré obsahovalo doručku k písomnostiam, ktoré žalobca adresoval žalovanej v priebehu administratívneho konania a z ktorej vyplýva, že tieto písomnosti žalovaná prevzala 16. januára 2017. V sprievodnom liste k týmto písomnostiam žalobca konkretizoval prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne Čadca č. 43043-1/2015-CA a taktiež uznesenie o prerušení konania, ktoré nazval ako „podmienečné pozastavenie jeho spisu č. 48006-2/2015-BA“. Z uvedeného je zrejmé, že toto podanie malo byť zažurnalizované do administratívneho spisu, pretože sa týkalo administratívneho konania v danej veci. Podanie bolo riadne špecifikované tak, aby ho bolo možné priradiť ku konkrétnemu administratívne konaniu a došlo správne orgánu ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, konkrétne po vydaní rozhodnutia o prerušení administratívneho konania, na ktoré reagovalo. V tomto podaní okrem iného žalobca žalovanej predložil rozsudok Odvolacieho súdu v Katovicach, ktorý zrušil rozsudok Okresného súdu - súdu práce a sociálneho poistenia v Czestchowej z 10.04.2015 sign. Akt IV U 1439/14 a rozhodnutie penzijného orgánu a záležitosť postúpil do ZUS k opätovnému posúdeniu. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že z dôvodu, že ZUS chýbali potrebné povolenia na hodnotenie poistenia v štáte vykonávanej práce a bolo odmietnuté vyjasnenie prostredníctvom žiadateľa, ZUS informoval žiadateľa listom z 23.01.2014 o rozhodnutí, že od 01. októbra 2013 podlieha poľskému poistnému právu. O určení dočasnej legislatívy úrad informoval žalovanú listom z 27.01.2014 v režime čl. 16 (2) vykonávacieho nariadenia. Slovenská poisťovacia inštitúcia nemala žiadne námietky k určení platnej legislatívy.

4. Krajský súd konštatoval, že žalovaná svoje rozhodnutie odôvodnila najmä tou skutočnosťou, že ZUS v zmysle čl. 16 (2) vykonávacieho nariadenia určila pre žalobcu v oblasti sociálneho poistenia poľskú

legislatívu, a to oznámením zo dňa 23. januára 2014, ktoré bolo dňa 03. februára 2014 doručené žalovanej. Následne žalovaná nenamietala proti takémuto predbežnému určení poľskej legislatívy, čím sa po uplynutí dvoch mesiacov v zmysle čl. 16 (3) vykonávacieho nariadenia stalo definitívnym. Bolo však preukázané, že žalobca zaslal žalovanej po prerušení administratívneho konania dôkazy, ktoré súviseli s oznámením ZUS zo dňa 23. januára 2014, a to najmä rozsudok Odvolacieho súdu v Katoviciach, ktorý zrušil rozsudok Okresného súdu - súdu práce a sociálneho poistenia v Czeszchowej z 10. apríla 2015 a rozhodnutie ZUS zo dňa 14. mája 2014, ktorým potvrdila, že od 01. októbra 2013 žalobca podlieha v otázke poistenia poľskému právu. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že z dôvodu, že ZUS chýbali potrebné povolenia na hodnotenie poistenia v štáte vykonávanej práce a bolo odmietnuté vyjasnenie prostredníctvom žiadateľa, ZUS informoval žiadateľa listom z 23. januára 2014 o rozhodnutí, že od 01. októbra 2013 podlieha poľskému poistnému právu. O určení dočasnej legislatívy ZUS informoval žalovanú listom z 27. januára 2014 v režime čl. 16 (2) vykonávacieho nariadenia. Slovenská poisťovacia inštitúcia nemala žiadne námietky k určení platnej legislatívy. Rozhodnutie ZUS z 14. mája 2014 bolo vydané po uplynutí lehoty na námietky zo strany slovenskej inštitúcie. Z uvedeného vyplýva, že žalobcom predložené listinné dôkazy do administratívneho konania majú súvis s daným prípadom a sú pre zistenie skutkového stavu relevantné.

5. Krajský súd poukázal na to, že žalovaná pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci. Podkladom na rozhodnutie sú okrem iného aj listinné dôkazy, ktoré predloží v administratívnom konaní jeho účastník. V danom prípade žalobca, t.j. účastník konania ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia dňa 16. januára 2017 predložil listinné dôkazy, ktoré však neboli do administratívneho spisu vložené a netvorí jeho súčasť, pričom listinné dôkazy boli špecifikované tak, aby ich bolo možné identifikovať s konkrétnym administratívnym spisom. Došlo tak k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, najmä k porušeniu povinnosti vychádzať z administratívneho spisu zo všetkých podkladov, ktoré boli účastníkmi konania predložené a tieto vyhodnotiť. Z toho dôvodu potom došlo k situácii, keď žalovaná krajskému súdu predložila neúplný administratívny spis a v napadnutom rozhodnutí nereflektovala na žalobcom predložené, avšak v administratívnom spise absentujúce listinné dôkazy. Tieto dôkazy vo svojom odôvodnení vôbec neuviedla a ani žiadnym spôsobom nevyhodnotila. Uvedená vada je takého charakteru, že na ňu musel krajský súd prihliadnuť ex offio v zmysle § 203 ods. 2 SSP, pretože má podstatný vplyv na riadne zistenie skutočného stavu veci a tým aj na jej právne posúdenie.

6. O trovách konania žalobcu rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 3 písm. a) SSP dôvodu, že v danej veci existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania žalobcovi ako úspešnému účastníkovi nepriznal. Krajský súd nepriznal náhradu trov ani žalovanej, ktorá nebola v konaní úspešná (§ 168 SSP a contrario) a ani ďalšiemu účastníkovi, pretože neboli splnené podmienky na ich náhradu v zmysle § 169 SSP.

II.

Kasačná sťažnosť

7. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačnú sťažnosť. Žalovaná sa nestotožnila s právnym záverom krajského súdu, keď uviedla, že krajskému súdu predložila všetky dokumenty, ktoré boli bezprostredným podkladom na vydanie napadnutého rozhodnutia a administratívny spis nemožno považovať za neúplný. Žalobcom predložené dokumenty nemali žiadny vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, a preto nebolo potrebné na ne prihliadnuť.

8. Napadnuté rozhodnutie sa výhradne opiera o skutočnosť, že vo vzťahu k žalobcovi došlo zo strany ZUS k individuálnemu určení poľskej uplatniteľnej legislatívy, ktoré sa v súlade s čl. 16 (3) vykonávacieho nariadenia stalo definitívnym. Skutočnosť, že odvolací súd v Katoviciach zrušil rozsudok Okresného súdu - súdu práce a sociálneho poistenia v Czeszchowej a rozhodnutie ZUS a vec postúpil ZUS na opätovné posúdenie nemá vplyv na definitívnosť určenia uplatniteľnej legislatívy, pretože na určovanie uplatniteľnej legislatívy sú v zmysle koordinačných nariadení príslušné výlučne inštitúcie

sociálneho zabezpečenia dotknutých členských štátov, čím je výlučná právomoc akýchkoľvek iných inštitúcií, vrátane súdov zasahovať do uvedeného procesu. Predmetné administratívne, resp. súdne konania nemajú žiadny vplyv na určenie uplatniteľných právnych predpisov, ktoré sa v súlade s postupmi uvedenými v koordinačných nariadeniach stalo definitívnym, nakoľko koordinačné nariadenia majú vyššiu právnu silu ako vnútroštátny právny predpis. ZUS v rámci nového prejednávania veci môže iba odstrániť vytýkané nedostatky, avšak bez zmeny určenia uplatniteľnej legislatívy.

9. Žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. apríla 2016 sp. zn. 10Sžso/20/2015, v zmysle ktorého: „Ak teda žalovaný a príslušný orgán sociálneho zabezpečenia Poľskej republiky v súlade s čl. 15 a 16 vykonávacieho nariadenia definitívne určili uplatniteľné právne predpisy, čo v konaní nebolo sporné, sa najvyšší súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého nie je kompetencia krajského súdu tento postup správnych orgánov preskúmať a vyhodnocovať. Uvedené platí aj v prípade, že by došlo k definitívnemu určeniu uplatniteľných právnych predpisov v rozpore s ustanoveniami základného a vykonávacieho nariadenia a takéto definitívne určenie uplatniteľných právnych predpisov je pre súd záväzné.“

10. Na preukázanie definitívneho určenia poľskej uplatniteľnej legislatívy pre žalobcu je nevyhnutné výlučne oznámenie, ktorým ZUS o predmetnom určení informovala žalovanú, pričom toto oznámenie je súčasťou administratívneho spisu, ktorý bol zaslaný krajskému súdu, a preto nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, že administratívny spis je neúplný. S poukazom na skutočnosť, že uplatniteľná legislatíva bola definitívne určená na úrovni koordinačných nariadení už pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, nebolo povinnosťou žalovanej v odvolacom konaní opätovne skúmať skutočnosti, ktoré boli podkladom na toto určenie.

11. Žalovaná ďalej poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž 98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 6/2003 a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžsk/153/2018 zo dňa 18. decembra 2019, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 103/2011 v zmysle ktorých Najvyšší súd SR konštatoval, že dôvodom zrušenia rozhodnutia správneho orgánu nemôže byť potreba zopakovania procesu alebo potreba odstránenia formálnych väd, ak nemožno dosiahnuť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

12. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

13. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalovaná rozhodnutím č. 48006-2/2015-BA zo dňa 17. septembra 2015 pozastavila odvolacie konanie proti prvostupňovému rozhodnutiu z dôvodu presného a úplného zistenia faktického stavu prípadu a tiež z dôvodu potreby pred vydaním rozhodnutia druhého stupňa vysvetliť skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na správnosť prvostupňového rozhodnutia. A teda bolo zrejmé, že pred vydaním definitívneho rozhodnutia budú žalobcom zaslané dokumenty a dôkazy preverené a zaradené do spisu. Po tom ako bolo žalobcovi doručené rozhodnutie o pozastavení konania viackrát písomne kontaktoval žalovanú so žiadosťou o opätovné prerokovanie žalobcovej správy, prijatie jeho vysvetlení a dokumentov a žiadal o spoluprácu, pričom korešpondencia by mala byť súčasťou spisu.

14. Jediný list, ktorý bol žalobcovi v priebehu troch rokov od žalovanej doručený bol list, v ktorom sa hovorí, že na žiadosť účastníka konania bude konanie obnovené, ak sa objavili nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré môžu mať významný vplyv na rozhodnutie. V súvislosti s uvedeným, žalobca zaslal komplet všetky dokumenty, ktorými disponuje a ktoré sú podľa jeho názoru dôležité, úradne potvrdené, ktoré však ako uviedol krajský súd, neboli zahrnuté do správnych spisov a nie sú ich súčasťou. Žalovaná sa s nimi neoboznámila a ich dôležitosť nebola nijako ocenená. Rozhodnutia týkajúce sa práva občanov Poľska na poistení na Slovensku boli vydávané rutinne a všetky prípady boli riešené rovnako,

zatiaľ čo žalobca opakovane žiadal o individuálnu analýzu prípadu.

15. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že prípady prerokúvané v Poľsku nemajú pre rozhodnutia vydané na Slovensku žiadny význam. Prípady týkajúci sa uvedeného rozhodnutia je prerokovaný podľa európskych predpisov. A ako správne uznal Okresný súd v Katoviciach a Krajský súd v Žiline, dokumenty sú vo veci relevantné, nakoľko postup ustanovený v čl. 16 vykonávacieho nariadenia nebol vyčerpaný, keď bežný list zaslaný ZUS dňa 27. januára 2017 - pričom išlo o list a nie o predbežné rozhodnutie, ktoré by malo byť so zreteľom na európske nariadenie - by nemal byť základom pre vydanie rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia je založené len na obdržanom liste, ktorý nemá žiadnu váhu a nevyčerpáva európske procedúry. Na základe uvedeného žalobca nesúhlasil s názorom žalovanej, že ním predložené dokumenty nemajú ani nemali vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, a preto nebolo potrebné na ne prihliadať.

16. Ak podľa tvrdení žalovanej koordinačné nariadenia majú vyššiu právnu silu ako vnútroštátny právny proces, mala by žalovaná poznať a očakávať dokumenty, ktoré sú v súlade s týmito nariadeniami, teda čl. 16 (2) vykonávacieho nariadenia, na základe ktorého bola ZUS povinná rozhodnúť o dočasnej slovenskej legislatíve a vrátiť takéto rozhodnutie príslušnej slovenskej inštitúcii s príslušnými informáciami očakávajúc jej stanovisko v oblasti rozhodnutia o legislatíve sociálneho poistenia. ZUS však toto ustanovenie nespĺnila, zaslala len informatívny list, v ktorom uviedla, že žalobcovi určila poľskú uplatniteľnú legislatívu v rozpore s predpismi EÚ. Avšak žalovaná túto skutočnosť bagatelizovala a vydala rozhodnutie na základe listu, a nie na základe dočasného rozhodnutia ako by to malo byť v súlade s koordinačnými nariadeniami.

17. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že ZUS môže v rámci nového rokovania iba odstrániť vytýkané nedostatky bez zmeny určenia uplatniteľnej legislatívy. Inštitúcia obnovenia riadenia v jednej alebo druhej krajine slúži k opätovnému preskúmaniu prípadu ak by jej výsledok bol opakujúci sa, predvídateľný a nemohol by zmeniť rozsah rozhodnutia, potom by takáto inštitúcia nemala zmysel a musela by byť stiahnutá z právneho obehu. Znamenalo by to, že by nebolo možné zrušiť žiadne rozhodnutie, či už v oblasti administratívneho, občianskeho alebo trestného práva. Preto aj v prípade, ktorý bol ukončený konečným rozhodnutím, môže byť konanie obnovené, pokiaľ k tomu existujú dôvody a vydané rozhodnutie môže byť overené.

18. Žalobca navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako neodôvodnenú zamietol a priznal mu trovy konania.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalovanej nemožno priznať úspech.

20. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. júna 2021 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

21. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

22. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

23. Podľa § 195 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

24. Podľa § 195 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

25. Podľa § 195 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

26. Podľa § 196 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

27. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WERPAL, s.r.o. od 01. októbra 2013 podľa slovenskej legislatívy.

28. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je potrebné zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie s poukazom na to, že žalobca pred vydaním napadnutého rozhodnutia dňa 16.01.2017 predložil listinné dôkazy, ktoré však neboli do administratívneho spisu založené a netvorila jeho súčasť, čím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, najmä k porušeniu povinnosti vychádzať z administratívneho spisu zo všetkých podkladov, ktoré boli účastníkmi konania predložené a tieto vyhodnotiť.

29. Pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nevyhnutné, aby súd vychádzal z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu (odporcu). Pod pojmom „spisy žalovaného správneho orgánu“ sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998).

30. V prípade, že žalovaný správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis, alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o začatí správneho konania, prípadnom doplnení návrhu na začatie správneho konania, o priebehu dokazovania, označenie skutočností, ktoré správny orgán považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré nie a prečo, ako aj informácie o možnom zastúpení účastníkov správneho konania. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu odporcom zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci. Preto pri nepredložení administratívneho spisu, resp. pri predložení nekompletného administratívneho spisu alebo fotokópie administratívneho spisu, je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné a prichádza do úvahy postup podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

31. V predmetnej právnej veci žalovaná nepredložila kompletný administratívny spis, nakoľko spis neobsahoval podanie žalobcu zo dňa 10. decembra 2016 spolu s prílohami, ktoré jej boli preukázateľne doručené. Na základe uvedeného nebolo možné dostatočným spôsobom zistiť skutkový stav veci a následne posúdiť, či žalovaná na zistený skutkový stav správne aplikovala príslušné ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. Kasačný súd v danej súvislosti poukazuje na povinnosť žalovanej uloženú jej ustanovením

§ 105 ods. 2 písm. c) SSP, a to predložiť správne súdu administratívny spis, teda kompletný administratívny spis, pričom nie je na jej uvážení, ktoré dokumenty sú pre rozhodnutie súdu relevantné. Na to, aby mohol súd, či už krajský alebo kasačný rozhodnúť v právnej veci je nevyhnutné, aby disponoval kompletným spisovým materiálom.

32. Z napadnutého rozhodnutia žalovanej nemožno zistiť či bolo predmetné podanie žalobcu založené do administratívneho spisu žalovanej a či táto naň pri svojom rozhodovaní prihliadla.

33. Kasačný súd k námietkam žalovanej uvedeným v kasačnej sťažnosti uvádza, že nie je na posúdení žalovanej či sú absentujúce dokumenty pre súd relevantné, pričom v zmysle vyššie uvedeného bolo jej povinnosťou zaslať krajskému súdu kompletný administratívny spis.

34. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

35. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval rozhodnutie krajského súdu za vecne správne, a preto podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť žalovanej ako nedôvodnú zamietol.

36. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich plnú náhradu a ďalšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, nakoľko v konaní pred kasačným súdom mu žiadne trovy nevznikli. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd podľa § 175 ods. 2 SSP.

37. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.